

# ศาลยกคดีผู้พิการฟ้อง'กทท.' ชี้ตัดสินฟต์ครบทุกสถานี่ปีทีเอส

ศาลปกครองสั่งยกคดีผู้พิการฟ้อง กทท.ละเมิดสิทธิ-ไม่จัด สิ่งอำนวยความสะดวกรถไฟฟ้ามหานครตามคำพิพากษา เรียกค่าเสียหาย 148 ล้านบาท ชี้ผู้ถูกฟ้องรายงานผลการดำเนินการ-ปัญหาอุปสรรค ให้สำนักบังคับคดีปกครอง ทราบเป็นระยะ มิได้ตั้งใจ-ประมาทเลินเล่อ (อ่านต่อหน้า 3)

## ต่อจากหน้า 1

### ผู้พิการ

เมื่อวันที่ 4 มีนาคม ที่ศาลปกครอง ถนนแจ้งวัฒนะ ศาลปกครองกลางอ่านคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ 495/2561 หมายเลขแดงที่ 225/2562 ระหว่าง นายสุรธรรม มงคลสวัสดิ์ ยื่นฟ้อง กรุงเทพมหานครผู้ถูกฟ้องคดี และคดีหมายเลขดำที่ 990/2561 หมายเลขแดงที่ 226/2562 ระหว่างนายธีรยุทธ สุคนธวิท ประธานเครือข่ายขนส่งมวลชนทุกคนต้องขึ้นได้ กับพวกรวม 430 คน ยื่นฟ้อง กรุงเทพมหานคร ผู้ถูกฟ้องคดีในข้อหาละเมิดสิทธิ ไม่จัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการในระบบรถไฟฟ้ามหานคร ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

โดยคดีทั้งสองสำนวนนี้ ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อปี พ.ศ.2558 ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา ในคดีหมายเลขแดงที่ อ.650/2557 ให้ผู้ถูกฟ้องคดีจัดทำลิฟต์รับ-ส่งคนพิการ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการที่สถานีขนส่งทั้ง 23 สถานี ให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี นับแต่วันที่คำพิพากษา แต่จนถึงปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีกลับไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด จึงขอให้ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีและกลุ่มคน

พิการที่เป็นผู้ฟ้องคดีทั้ง 430 คน รายละเอียด 1,000 บาท/วัน นับตั้งแต่วันที่ 21 มกราคม 2559 หลังจากครบกำหนดที่ศาลปกครองสูงสุดสั่งให้ กทท.ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 20 มกราคม 2559 เป็นเงินรวมประมาณ 148 ล้านบาท และขอให้ศาลสั่งบังคับคดีให้ กทท.ปฏิบัติตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุดโดยเร็ว

โดยองค์คณะศาลปกครองกลางพิเคราะห์แล้วเห็นว่า นับแต่วันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อ.650/2557 แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะได้จัดทำลิฟต์รับ-ส่งคนพิการ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการในสถานีขนส่งเป็นบางสถานีแล้ว แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดให้ครบถ้วนในสถานีขนส่งทั้ง 23 สถานี ภายใน 1 ปี นับแต่วันที่คำพิพากษา คือ ภายในวันที่ 21 มกราคม 2559 จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดล่าช้าเกินสมควร อันเป็นผลให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นคนพิการ ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากลิฟต์รับ-ส่งคนพิการ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวในสถานีขนส่งทั้ง 23 สถานี เพื่อเดินทางหรือปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างบุคคลทั่วไปตามสิทธิที่ได้รับการรับรองโดยกฎหมาย อันย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีที่ต้องได้รับความช่วยเหลือในเรื่องดังกล่าวจากรัฐ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า

ในระหว่างที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการก่อสร้างและติดตั้งลิฟต์รับ-ส่งคนพิการ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการในสถานีขนส่งต่างๆ เพื่อให้เป็นไปตามคำพิพากษา ผู้ถูกฟ้องคดีต้องประสบปัญหาและอุปสรรคในการทำงานที่ทำให้เกิดความล่าช้าจนเกินระยะเวลาตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้รายงานผลการดำเนินการพร้อมปัญหาอุปสรรคดังกล่าวให้สำนักบังคับคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง ทราบ เป็นระยะๆ มาโดยตลอด อันเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ตั้งใจหรือประมาทเลินเล่อที่จะไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการขอจัดสรรงบประมาณ เพื่อก่อสร้างและติดตั้งลิฟต์เพิ่มเติมให้ครบทั้งสองฝั่งชานชาลา อันเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดียังคงมีแผนงานที่จะดำเนินการก่อสร้างและติดตั้งลิฟต์เพิ่มเติมให้แล้วเสร็จต่อไป

กรณีจึงเห็นได้ว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะปฏิบัติหน้าที่จัดทำลิฟต์รับ-ส่งคนพิการ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ในคดีหมายเลขแดง ที่ อ.650/2557 ล่าช้าเกินสมควร และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีก็ตาม แต่เมื่อเหตุดังกล่าวมิได้เกิดจากการจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่ครบองค์ประกอบตามกฎหมายอันจะถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีกระทำความผิดต่อผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีศาลปกครองกลางจึงพิพากษายกฟ้องทั้งสองสำนวนคดี